

doorgeefbrief 42
juli 2008

gereformeerd *appèl*

Meditatie

“Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het,
als broeders ook tezamen wonen”. Psalm 133:1

Hoe goed!

Het huis

Bij het lezen van Psalm 133 moeten we ons voorstellen een gezin in het oude Israël, waarvan de vader gestorven is. De erfenis heeft hij nagelaten aan zijn zoons. Die zoons konden het land dat ze ontvingen natuurlijk verdelen, zodat ieder een eigen stuk kreeg. Maar ze konden ook besluiten het familie-erfgoed heel te laten en ongedeeld onder hun gezamenlijk beheer te houden. Dan bleven ze bij elkaar wonen. Dat moeten we niet idealiseren. Als je zo op elkaar zit, kan dat aanleiding geven tot allerlei problemen. Denk maar aan Abram. “Wij zijn mannen broeders”, zei hij tegen Lot, maar toch gingen ze uit elkaar. “Het land liet niet toe, dat zij samen bleven wonen”, staat er. Telkens ontstond er ruzie tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee. Daarom leek het beter om als vrienden uit elkaar te gaan, dan als vijanden bij elkaar te blijven.

Toch kwam het ook voor, dat broers in eensgezindheid samenwoonden op het gemeenschappelijke erfdeel. Deze Psalm bezingt het geluk van die gemeenschap. Het eerste woord is een opgetogen uitroep: “Zie!”. Dat wil zeggen: “Let op, want dit is al je aandacht waard!”. “Hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders ook samen wonen”.

Om dit te illustreren gebruikt de dichter twee beelden: van zalfolie en van dauw. Aäron, de eerste hogepriester, was met speciale olie gezalfd en aan God gewijd. Van zichzelf was hij onwaardig om de Heer te dienen in zijn heiligdom, maar God gaf hem die waardigheid. De lieflijke geur van de zalfolie was daar een teken van. Alleen als gezalfde van de Heer kon hij zijn roeping vervullen en zo zijn bestemming bereiken. Welnu, op dezelfde wijze bereiken broers hun bestemming, wanneer ze in eensgezindheid samenleven. Daar gaat iets van uit naar hun omgeving. Die onderlinge verbondenheid is als een lieflijke geur, die anderen met verrassing opsnuiven.

Het tweede beeld is dat van de dauw. In Palestina regent

het niet van eind april tot september. Je zou denken, dat dan alles verdort. Maar dat gebeurt niet, dankzij de overvloedige dauw, waardoor bij het opkomen van de zon het land vaak kletsnat is. Heerlijk verfrissend is dat! Zo is het ook waar broeders eensgezind samenwonen. Als een oase in de woestijn. “Want daar gebiedt de Here de zegen, leven tot in eeuwigheid”.

Het gaat in deze Psalm dus niet alleen om het ideaal van een harmonisch gezinsleven. Het gaat dieper: waar liefde woont, gebiedt de Heer zijn zegen. Want daar woont Hijzelf.

Gods huis

Wat voor lichamelijke broers en zusters geldt, geldt ook in de kerk. Het is niet toevallig, dat wij ook daar elkaar broers en zusters noemen. Dat hebben wij niet zelf bedacht, maar dat leert de bijbel ons. Samen vormen wij het huisgezin van God. En het gezin van de kerk vertoont dezelfde trekken als een gewoon gezin. Ook in de kerk komt het voor, dat mensen het moeilijk hebben met elkaar. Dat is niet zo vreemd, want wij zijn allemaal verschillend. Wij hebben elkaar ook niet uitgekozen. Vrienden kies je uit, maar broers en zusters niet. Die krijg je, en daar moet je het mee doen. Ook in de kerk geeft dat vaak aanleiding tot spanningen. Dat maakt dat wij soms denken dat “in liefde samenwonen” een onbereikbaar ideaal is. Maar kijk dan eens naar het begin, de eerste christelijke gemeente. Het nieuwe leven dat Christus gebracht heeft, werd in hun midden zichtbaar in een nieuw *samenleven*. Lucas tekent ons dit leven van de eerste gemeente in de overtuiging, dat dit de nieuwe werkelijkheid is, die God door zijn Geest gaat scheppen. Wanneer je het slot van handeling 2 goed tot je door laat dringen, lees je eigenlijk: “Zie, hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders samenwonen”. Zo heeft God het bedoeld voor zijn kerk de eeuwen door.

De eenheid bewaren

Daarom roept Paulus ons in Efeze 4: 4 op: ‘Beijvert u de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede’. Dat is een heel mooi woord: de eenheid *bewaren*. Wij hoeven die eenheid niet te maken. Dat lukt ons ook niet. Wij kunnen de eenheid wel stukbreken, dat is gemakkelijk genoeg. Maar de apostel roept ons toe: “Doe dat niet!”. Bewaar de eenheid die de Geest geeft, als een kostbaar geschenk.

Voor de kerk geldt hetzelfde als wat ook gold voor die broers uit Psalm

133. Hoe kwam het, dat zij samenwoonden? Doordat zij samen het erfdeel van hun vader hadden ontvangen. Van dat land moesten ze samen leven.

En hoe komt het, dat wij samen zijn? Waarom zouden wij elkaar zoeken? Ook om wat wij samen ontvangen hebben. Wat dat is, somt Paulus op in de volgende verzen: "Eén lichaam en één Geest, één hoop, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen" (Ef. 4:4-6). Dat is de erfenis die wij samen ontvangen hebben en waar wij samen van moeten leven. Daarin ligt onze eenheid, de eenheid die de Geest bewerkt. En wij allen worden geroepen ons in te spannen om die eenheid te bewaren.

Al het goede komt van boven

Hoe dat kan? Kijk dan nog weer eens even naar Psalm 133. In die korte Psalm wordt drie keer het woord "neder" in de zin van "naar beneden" gebruikt. De olie die neervloeit op de baard, die neergolft op de zoom, de dauw die neerdaalt op de bergen. Het komt alles van boven naar beneden.

Zó is het ook met de eenheid in de kerk en tussen de kerken. Die kunnen wij alleen maar *ontvangen*, om haar dan ook te bewaren als een geschenk van God. Wij moeten telkens terug naar de basis waarop wij staan, de erfenis waarvan wij samen leven: Eén lichaam en één Geest, één Here, één God en Vader. In Hem zijn wij verbonden.

Ds. Jan Hardeman, Gouda

Gebedssamenkomst Amersfoort, 6 september 2008

Volhouden

Waarom ik mee doe aan de gebedsavond van het Gereformeerd Appèl? Omdat ik geloof, dat de mooiste dingen in ons leven in biddend opzien tot de HERE ontvangen worden. En omdat ik geloof, dat je daarin elkaar ook heel hard nodig hebt. Ik werd getroffen door het verhaal van het gebed van Mozes in Exodus

17. Zijn bidden en gelovig hopen op God wordt ondersteund door Aäron en Hur. Het komt op volhouden aan, ook als we niet onmiddellijk krijgen wat we verlangen. Zo mogen we elkaar ondersteunen in ons gezamenlijk gebed om geestelijke herkenning en daadwerkelijke eenheid met elkaar.

*Ds. A. van Houdt
Vlaardingen*

't Blijft kriebelen

Kerkelijke verdeeldheid is al van jongs af onderdeel van mijn leven. In het dorp waar ik opgroeide, waren twee christelijke gereformeerde kerken die (toen al!) behoorlijk van elkaar verschilden en min of meer langs elkaar heen leefden. Vanwege veranderingen in prediking en

liturgie gingen mijn ouders toen ik tiener was over van de ene naar de andere gemeente. Sindsdien heb ik zo vaak concrete vormen van kerkelijke verdeeldheid meegemaakt dat ik het in zekere zin heb leren accepteren. In zekere zin, schrijf ik. Want het blijft toch altijd kriebelen. Omdat het niet naar de Schrift is. En niet naar ons gemeenschappelijk belijden. De Here vraagt zoeken naar eenheid. Daarom zei ik toch 'ja' op het verzoek om aan de gebedsavond van het Gereformeerd Appèl mee te werken. Om samen te danken voor wat er aan eenheid mag zijn. En om samen nood en verlegenheid aan Hem voor te leggen.

*Ds. Geurt van Roekel
CGK Putten*

Ingrijpen van God zelf

Uren, dagen, maanden, jaren is er ondertussen vergaderd om meer kerkelijke eenheid te krijgen. En soms vlamt de hoop op. Dan wordt over en weer erkend en gevoeld hoe dicht we bij elkaar staan. Maar na een poosje zakt die verwachting weer in. Dan zijn er toch weer nieuwe bedenkingen. Het is om moedeloos

van te worden! Juist daarom moeten we bidden. Voor de ander en voor onszelf. Om het vol te houden. Om toch weer nieuwe wegen te vinden. Om ... een ingrijpen van God zelf. Want, als u het mij vraagt, zit er in al dat vergaderen, met alle gelovige en integere bedoelingen, ook heel veel menselijks.

*Ds. P.J.H. Krol
Heerde*

Hoe het verder ging in Hengelo

In 2000 leverde br. Lambert Otter uit Hengelo een korte bijdrage aan de gebedsbijeenkomst van het Gereformeerd Appèl in Barneveld. Hij sprak daar over de samensprekingen tussen de NGK en CGK van Hengelo. Er werd voortgang geboekt, maar het ging langzaam. In het voorjaar van 2008 verscheen het bericht dat er een gezamenlijke dankdienst was gehouden, waarin de gefedereerde NGK/CGK gemeente en de GKv van Hengelo samen God konden danken voor een nieuwe fase in een proces van nauwer kerkelijk samenleven. Een reden om naar Hengelo af te reizen om te horen wat daar na 2000 allemaal is gebeurd.

Federatieve gemeente CGK/NGK

Toen br. Lambert Otter (CGK) in 2000 verslag deed van zijn ervaringen met de samensprekingen tussen NGK en CGK was men al dertig jaar met elkaar in gesprek. Gesprekken, die er in 2003 toe leidden dat er een gefedereerde CGK/NGK gemeente ontstond. Al met al een lange weg. Maar nu het eenmaal zo ver is, wil niemand meer terug. Dat stemt tot dankbaarheid en dringt alle vergaderzorgen van de afgelopen jaren naar de achtergrond. Het was allemaal de moeite waard. Beter gezegd, men heeft zegen mogen ervaren op het werk.

Terugkijkend op deze jaren van samensprekingen komen er heel wat redenen op tafel die het hele proces ingewikkeld hebben gemaakt en waardoor het ook zo lang heeft geduurd. De NGK was een kleine gemeente met circa 85 leden. De CGK was met 250 leden bijna drie keer zo groot. Alleen dit verschil in grootte was al een reden voor terughoudendheid bij de NGK. Worden wij niet overvleugeld? Van CGK-zijde kon men dan nog zo nadrukkelijk beweren dat men voor overvleugeld worden niet bang hoefde te zijn, daarmee was die angst nog niet zomaar verdwenen. Na verloop van tijd dreigde de terughoudendheid van de NGK door de CGK te worden geïnterpreteerd als een gebrek aan bereidheid om samen verder te gaan. Daardoor verslaptte ook van CGK-zijde de bereidheid om in dit proces te blijven investeren. Als dan tijdens zo'n langlopend proces de samenstelling van de beide kerkenraden ook nog wijzigt en een van beide gemeenten raakt vacant, dan raakt het hele proces in het slop. Op een bepaald moment leek het proces inderdaad in een impasse terecht gekomen te zijn. Sinds 1981 was er al kanselruil en ontmoetten zowel jongeren als ouderen elkaar regelmatig. Toch kwam men niet verder. Lambert Otter herinnert zich die periode nog heel goed. Wij hebben elkaar toen eerlijk de vraag voorgelegd, of wij wel echt samen verder *wilden*. Zonder uitzondering wilde iedereen verder! Maar hoe? Wij hebben toen elkaar gevraagd of iedereen zijn of haar bezwaarpunten op papier wilde zetten. Daar zaten natuurlijk moeilijke en minder moeilijke punten bij. Maar alle punten zijn serieus bekeken en overal kon een oplossing voor worden gevonden. Door iedereen echt serieus te nemen – wat we overigens toch al wel deden – en alle zaken samen goed te doordenken kwam er weer vaart in het proces. Vanaf 1998 werden alle middagdiensten gezamenlijk gehouden.

In die periode raakte de NGK haar onderkomen – men kerkte in een school – kwijt. Sinds 2000 werden toen alle diensten gemeenschappelijk gehouden. Twee jaar later, in 2002, kreeg de CGK goedkeuring van de classis voor de vorming van een federatieve gemeente. In datzelfde jaar stemde ook de regionale vergadering van de NGK hiermee in. Otter onderstreept nadrukkelijk de grote waarde die “het samen kerken” heeft gehad op het proces van naar elkaar toegroeien. Samen onder het Woord zijn, samen bidden en samen zingen gaat het resultaat van veel vergaderingen ver te boven. Nu kan het een niet zonder het ander, maar de zegen die van het samen belijden en vieren uitgaat is kostbaar en heil(heel)zaam.

Gesprekken met de GKv

Aan het eind van de tachtiger jaren vonden al gesprekken plaats tussen CGK en GKv. Die contacten zijn destijds stilgevallen. Achteraf kan men zeggen dat het slechts tijdelijke stilte betrof. Mede naar aanleiding van uitspraken van de synode van de GKv heeft men van GKv-zijde in 1999 het contact weer gezocht. Inmiddels waren de contacten tussen CGK en NGK zo stevig, dat de GKv niet alleen met de CGK, maar ook met de NGK van doen kreeg. Dat leek aanvankelijk een complicerende factor. Maar al snel bleek dat geweldig mee te vallen. Opvallend was, vertelt Otter, dat het klimaat waarin de gesprekken plaatsvonden toen heel anders was dan tien jaar daarvoor. Er was meer oog voor elkaar en de wens om elkaar te vinden bleek veel groter dan eerder het geval was. De gefedereerde CGK/NGK is met 365 leden ongeveer half zo groot als de GKv, die 750 leden telt. De aarzeling om in het samensprekingsproces overvleugeld te worden door de GKv werd door de kleinere CGK/NGK gemeente wel gevoeld, maar men had daar in voorgaande jaren mee om leren gaan toen de kleine NGK gemeente in gesprek was met de grotere CGK gemeente. Anders dan bij de gesprekken tussen NGK en CGK, waar alle besprekingen op kerkenraadsniveau werden gehouden, werden de gesprekken tussen GKv en CGK/NGK gevoerd door een daarvoor ingestelde commissie. Van GKv-zijde zit br. Hermen van der Lugt (GKv) in deze commissie. (inmiddels was van der Lugt bij ons aangeschoven voor dit interview). Wanneer wij ons concentreren op wat ons bindt, benadrukt van der Lugt, dan is er voor twijfel over de weg die wij samen mogen, kunnen en moeten gaan nauwelijks ruimte meer. Anderzijds *ontstaat* er juist ruimte om over onderlinge verschillen te spreken, en dat in een sfeer van

Kristalkerk (GKv), plaats van de gezamenlijke dankdienst

wederzijdse aanvaarding. Niet in de laatste plaats ook gestimuleerd door de plaatselijke predikant, ds. K. van de Geest (GKv; CGK/NGK is vacant) kon het zover komen dat in 2008 aanvragen voor nauwer kerkelijk samenleven werden ingediend bij de classes van CGK en GKv en bij de regionale vergadering van de NGK. De gevraagde toestemming kwam. Dit voorjaar kon men in een gezamenlijke dienst in de Kristalkerk God danken voor zijn goede zorgen, zijn geduld en zijn genade.

Toekomst: Een gezamenlijke classis?

Een dankdienst voor eenheid is geen eindpunt. De afgelopen jaren ging de meeste aandacht uit naar elkaar en naar de formele route die kerken in een proces van gespreken nu eenmaal moeten volgen. Het is nu tijd om ook naar de toekomst te kijken. Concrete plannen heeft men daarover nog niet. Van samenvoegen van de gemeentes is nog geen sprake. Maar van der Lugt ziet wel kansen op verschillende fronten. Belangrijk is dat de jeugd elkaar leert kennen en waarderen. Een grotere 'achterban' betekent ook meer talent, dat ingezet kan worden bij bijzondere diensten en activiteiten. Mogelijk dat er in de toekomst samenwerking mogelijk is op het gebied van catechese en gezamenlijke commissies. Voorlopig concentreert men zich op een periode van 2 à 3 jaar. Tijdens en na zo'n periode is het tijd voor evaluatie en het ontwikkelen van plannen. Van der Lugt wijst op een bijzonderheid in de (GKv) classis. In veel GKv-gemeenten vinden samensprekingen met CGK en NGK plaats. In een aantal gevallen in een driehoeksverhouding NGK-CGK-GKv. De contacten zijn intensief en het kan bijna niet anders of dat zal op den duur invloed hebben op het functioneren van classes in deze regio. Daar zou een geweldige bemoediging en stimulans van uit kunnen gaan naar andere regio's en gemeenten. In de eigen regio zou er ook meer ruimte kunnen komen voor het opzetten van lokale activiteiten. Denk aan gemeentestichting of ondersteuning van kleine kernen. Voorlopig verkeert men nog in de fase van ideeën en plannen maken. Geve de Here volharding en trouw in de gebeden voor een gezegend vervolg van deze bemoedigende ontwikkeling.

Gereformeerd Appèl
Met dank aan br. Lambert Otter en br. Hermen van der Lugt.

Van de werkgroep

Wilt u de Doorgeefbrief digitaal ontvangen?

Als u de Doorgeefbrief digitaal wilt ontvangen laat het ons dan weten. Zo kunnen wij besparen op verzendkosten. Als u het prettig vindt om ook een exemplaar per post te ontvangen wilt u dat dan aangeven. Bij voorbaat dank.

Mogen wij rekenen op uw blijvende steun?

Wilt u ons steunen? Voor een gift kunt u gebruik maken van bijgevoegde acceptgirokaart. Abonnees die de Doorgeefbrief ontvangen kunnen een gift storten op het in de colofon aangegeven gironummer. Bij voorbaat onze hartelijke dank!

Vacatures

De werkgroep zou graag versterkt willen worden. Wij zoeken o.a. iemand die onze website zou willen verzorgen. Voor contactadres, zie de colofon. Van harte welkom!

Landelijke gebedssamenkomst Gereformeerd Appèl
Zaterdag 6 september 2008

Thema

“ De hand op de troon”

Voorgangers:

ds. A. van Houdt, ds. P.J.H. Krol, drs. G. van Roekel

Muzikale leiding:

Peter Sneep

Programma:

19.00 uur, sing-in; 20.00 uur, gebedssamenkomst.

Plaats:

kerkgebouw De Lichtkring,
Laan naar Emiclaer 1, Amersfoort

Routebeschrijving:

Per auto: vanaf A1 afrit 13, afslag Amersfoort -Noord. Borden Kattenbroek volgen. Vervolgens komt u op de Laan naar Emiclaer, die u geheel uitrijdt. Aan het eind bevindt zich “De Lichtkring”.

Per trein: stap uit op station Amersfoort-Schothorst. Neem daar bus 5.

Info: www.gereformeerdappel.nl of tel. 015 - 25 65 015

Colofon

Het Gereformeerd Appèl is een in 1992 opgerichte gebedsbeweging van leden van de Vrijgemaakt Gereformeerde, Nederlands Gereformeerde en de Christelijk Gereformeerde Kerken. Het Gereformeerd Appèl wil het gebed voor kerkelijke toenadering stimuleren en de onderlinge ontmoeting en geloofsherkenning van gereformeerden bevorderen. De activiteiten worden gecoördineerd door een comité waarin leden van bovengenoemde kerkgenootschappen zitting hebben. Zo mogelijk wordt driemaal per jaar (in voorjaar, zomer en najaar) een Doorgeefbrief uitgegeven.

Gereformeerd Appèl

Giro 608922

t.a.v. Gereformeerd Appèl
te Houten

Internetadres:

<http://www.gereformeerdappel.nl>

e-mail: info@gereformeerdappel.nl

Internet

Website:

<http://www.gereformeerdappel.nl>

E-mail:

info@gereformeerdappel.nl of stuur

een mail via een

invulformulier

Contactadres en

adressenadministratie

Elkje Kadijk-van Deursen

Amazoneweg 90, 2622 DT Delft

tel. 015-2565015

Redactie website en

Doorgeefbrief

Vacature

info@gereformeerdappel.nl